

ŽIŽLAVSKÝ & PARTNEŘI
| advokátní kancelář | insolvenční správci |

OSOBNĚ

Městský soud v Praze
Slezská 9
120 00 Praha 2

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE pracoviště Slezská	
Doslo dne:	27-07-2011
listy	5 příloh

Podatelna

Souvisí se sp.zn.: **MSPH 90 INS 6781 / 2010**

Žalobce: **IS ŽIŽLAVSKÝ v.o.s.** (dříve insolvence v.o.s.),
insolvenční správce se zvláštním povolením
sídlo Praha 1, Široká 36/5, PSČ 110 00, Identifikační číslo 284 90 738

jako insolvenční správce

dlužníka Advokátní kancelář Veverka & Partneři, s.r.o. v likvidaci,
sídlo Praha 2, Londýnská 730/59, PSČ 120 00, Identifikační číslo
28241096

Žalovaná: **JUDr. Hana Marvanová**, advokátka, evidenční číslo advokáta: 01812
sídlo Vodičkova 41, Praha 1, PSČ: 110 00

neekvivalentní a zvýhodňující plnění

Odpůrčí žaloba na neúčinnost právních úkonů dlužníka, žaloba na
zaplacení

D v o j m o

Žalobce je osvobozen od SoP (§ 11 odst. 2 písm. r) ZoSP)

Důkazní prostředek číslo 4, 5, 7, 9, 10

[The text in this section is extremely faint and illegible. It appears to be a multi-paragraph document or a list of items.]

[The text in this section is also extremely faint and illegible, possibly representing a signature block or a footer.]

A/ SKUTKOVÝ STAV

I.

Věcná legitimace

1. Žalobce je insolvenčním správcem společnosti Advokátní kancelář Veverka & Partneři, s.r.o. v likvidaci (dále jen „dlužník“; čímž se rozumí i totožný subjekt s dřívějším názvem Advokátní kancelář Veverka & Marvanová, s.r.o.), která se nachází v úpadku (1, 2, 3). Žalobce je proto aktivně legitimován k podání této žaloby.
2. Pasivní legitimace žalované plyne ze skutečností, uvedených dále.

D ů k a z : (1) Insolvenční rejstřík, spis MSPH 90 INS 6781/2010-B-12
 (2) Insolvenční rejstřík, spis MSPH 90 INS 6781/2010
 (3) Obchodní rejstřík, Městský soud v Praze, spis C 134709

II.

Plnění vyplacené žalované

3. Žalované bylo poskytnuto plnění z prostředků dlužníka ve výši 3.250.000,- Kč za převod části jejího obchodního podílu ve společnosti dlužníka na JUDr. Jana Veverku; převod se uskutečnil na základě smlouvy o převodu části obchodního podílu ze dne 28.11.2008 (4-6). Dle této smlouvy o převodu části obchodního podílu ve výši 15% měla být žalované zaplácena uvedená částka nejpozději do 5.1.2009 (4).
4. Žalované bylo před podpisem smlouvy uhrazeno 350.000,- Kč v hotovosti (4). Dále jí byla převodem na její účet uhrazena dne 1.12.2008 částka 500.000,- Kč, dne 9.12.2008 částka 500.000,- Kč, dne 9.2.2008 částka 200.000,- Kč, dne 22.12.2008 částka 500.000,- Kč a dne 31.12.2008 částka 1.000.000,- Kč (7). Zbýlých 200.000,- Kč mělo žalované být zapláceno nejpozději do 5.1.2009 (4).

D ů k a z : (4) Smlouva o převodu části obchodního podílu ze dne 28.11.2008
 (5) Protokol o pohovoru s likvidátorem ze dne 27.10.2010
 (6) Výslech JUDr. Jana Veverky, bytem Rokytnice nad Jizerou, Horní Rokytnice
 677, okres Semily, PSČ 512 45
 (7) Výpis z účtu žalované za období 1.12.2008 – 31.12.2008, č. ú.
 0490607023/0800

III.

Neekvivalentní plnění

5. Žalovaná převedla předmětnou část svého podílu ve společnosti dlužníka na JUDr. Jana Veverku (nikoli na dlužníka). Plnění za to však obdržela z prostředků dlužníka, nikoli z prostředků JUDr. Jana Veverky. JUDr. Jan Veverka jako likvidátor společnosti dlužníka při pohovoru s insolvenčním správcem dne 27.10.2010 výslovně potvrdil, že (citace):

„JUDr. Marvanová mohla obdržet za převod svého obchodního podílu cca částku 3 miliony Kč. Tato částka se jí uhradila z prostředků dlužníka (advokátní kanceláře). V žádném případě se nehradila z mých prostředků, přesto, že byl podíl převeden na mne. Účetně to nějak vyřešil Mgr. Michal Souček, šlo o jeho známou, on ji přivedl do kanceláře.“ (5, 6, 8).

6. Za daného stavu je insolvenční správce nucen hodnotit platby za obchodní podíl z procesní opatnosti jako úkony bez přiměřeného protiplnění (resp. úkony bez protiplnění) ve smyslu § 240 insolvenčního zákona. Žalovaná v rámci šetření insolvenčního správce popřela, že by obdržela úplatu z prostředků dlužníka a insolvenční správce nemá důvod zpochybňovat její důvěryhodnost. Mohla také nastat situace, kdy by žalovaná neměla správnou informaci o tom, z jakých prostředků jí byly platby poskytnuty. Insolvenční správce v každém případě není oprávněn provádět dokazování. Existuje-li zřejmý rozpor v tvrzeních dlužníka a žalované, může jej závazně vyřešit jedině soud.
7. Pro úplnost je třeba uvést, že žalovaná měla původně obchodní podíl ve společnosti dlužníka ve výši 40%, který rozdělila na 3 části – na 15%, 5% a 20%. Žalované bylo za 15% obchodního podílu zapláceno z prostředků dlužníka 3.250.000,- Kč. Ve stejném období byla žalované zaplácena za převod 20% obchodního podílu Mgr. Pavlem Koutným částka 40.000,- Kč (9) a za převod 5% obchodního podílu Mgr. Martinem Círem částka 10.000,- Kč (10).

- D ů k a z : (8) Výslech Mgr. Michala Součka, t.č. vazební věznice Pankrác, Soudní 988/1,
Praha 4, PSČ 140 00
(9) Smlouva o převodu části obchodního podílu ze dne 19.12.2008
(10) Smlouva o převodu části obchodního podílu ze dne 22.12.2008

IV.

Zvýhodňující úkony

8. Pokud by zde byl titul k plnění ze strany dlužníka (což však dle názoru insolvenčního správce nebyl), žalované by se dostalo na úkor ostatních věřitelů vyššího uspokojení, než jaké by jí náleželo v konkursu. Platby dlužníka ve prospěch žalované by představovaly také

zvýhodňující úkony ve smyslu ustanovení § 241 insolvenčního zákona, což by bylo vedle toho, že šlo o úkony bez přiměřeného protiplnění, dalším důvodem jejich neúčinnosti.

V.

Úpadek dlužníka

9. Dle ustanovení § 240 odst. 2 a § 241 odst. 2 insolvenčního zákona se má za to, že právní úkon bez přiměřeného protiplnění i zvýhodňující právní úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, je úkonem, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku. K otázce, kdy je fyzická osoba osobou blízkou právnické osobě se vyjádřil Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí vydaném pod sp.zn. 21 Cdo 2192/2001, z nějž lze citovat:

„...právnická osoba je ve smyslu § 42a ObčZ osobou blízkou dlužníku, který je fyzickou osobou, je-li dlužník jejím statutárním orgánem (členem statutárního orgánu), jakož i tehdy, je-li dlužník společníkem, členem nebo zaměstnancem této právnické osoby, popřípadě má-li k ní jiný obdobný vztah, a současně, kdyby důvodně pocítoval újmu, kterou utrpěla právnická osoba, jako újmu vlastní.“

Z výše uvedeného plyne, že se uplatní zákonná fikce úpadku s ohledem na to, že dlužník prováděl platby ve prospěch osoby blízké, když žalovaná byla jeho jednatelkou (§ 240 odst. 2 věta druhá a § 241 odst. 2 věta druhá insolvenčního zákona).

B/ DŮVOD PRÁVNÍ OCHRANY (ACTIO NATA)

VI.

Plnění do podstaty

10. Právní kvalifikace skutkového stavu přísluší soudu. Žalobce vychází z toho, že jednotlivé dílčí úkony jsou formálně platné, jsou však neúčinné. Pokud by soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalovaná na základě úkonů dlužníka nabyla majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu, plněním z právního důvodu, který odpadl, nebo nabyla majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů, žalobce se na základě stejného skutkového stavu a stejných důkazních návrhů domáhá po žalované zaplacení (stejně) žalované částky z titulu vydání bezdůvodného obohacení. Pokud jde o to, zda lze bezdůvodné obohacení považovat za neúčinný právní úkon dlužníka, lze citovat z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 15 Cmo 72/2010:

„Právní úkony dlužníka uvedené v § 240, 241 a 242 IZ jsou demonstrativním výčtem neúčinných právních úkonů dlužníka. Za neúčinný lze proto podle § 235 odst.1 IZ považovat též každý právní úkon dlužníka, který vede ke zkrácení uspokojení pohledávky některého z věřitelů, např. i takové jeho jednání nebo opomenutí, jímž by dlužník založil závazkový vztah z titulu bezdůvodného obohacení.“

11. Žalobce v tomto směru též poukazuje na soudní judikaturu, z níž plyne, že skutečnosti rozhodné pro posouzení absolutní neplatnosti právního úkonu nespádají do okruhu skutečností, ohledně nichž má žalobce povinnost tvrzení a důkazní povinnost.^[1] Žalobce má však za to, že platnost úkonů dlužníka může být sporná pouze u úkonů, které *předcházely* platbám ve prospěch žalované, u kterých se domáhá vyslovení neúčinnosti pouze z procesní opatrnosti. Minimálně *platby* dlužníka jsou však úkony, které proběhly platně, pokud je učinila osoba, která k tomu byla oprávněna a v tomto rozsahu jsou úkony dlužníka (pouze) neúčinné.^[2]
12. Právní úkony dlužníka, na základě kterých dlužník zaplatil žalované částku ve výši 3.250.000,- Kč, jsou neúčinné. Dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů náleží do majetkové podstaty (§ 236 odst. 1 insolvenčního zákona). Povinnost vydat do majetkové podstaty dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů má žalovaná, v jejíž prospěch byly neúčinné úkony učiněny (§ 237 odst. 1 insolvenčního zákona). Z toho plyne pasivní legitimace žalované.
13. Co se týče žalobního petitu na zaplacení žalované částky, žalobce je toho názoru, že na daný případ dopadají závěry rozhodnutí velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 31 Cdo 365/2009 ze dne 9.2.2011, z nějž lze citovat:

„V případech, kdy žalovaný získal z odporovatelných právních úkonů dlužníka majetkový prospěch, může (měla by) mít odpůrčí žaloba jen podobu žaloby na plnění, směřující k vydání poskytnutého peněžitého plnění nebo k vydání peněžité náhrady ve výši prospěchu získaného odporovatelným právním úkonem. Posouzení případné neúčinnosti odporovatelných právních úkonů je v těchto situacích řešením právní otázky toliko předběžné povahy..“

Pouze z procesní opatrnosti, pro případ, že by se soud neztotožnil s názorem, že citované rozhodnutí dopadá na daný případ, zahrnuje žalobce do petitu žaloby též výrok o neúčinnosti právních úkonů.

^[1] Tento závěr plyne kupř. z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.6.2002 sp.zn. 28 Cdo 1083/2002

^[2] Kupř. Viktor Knapp dovozuje, že nejen smlouva, ale i „platba“ (zaplacení dluhu) je právním úkonem (Teorie práva. 1. vydání. C.H.Beck, 1995, s. 142). Ze sledovaného pohledu jsou neúčinným úkonem minimálně *platby* ve prospěch žalované, ať již proběhly na základě platně uzavřených smluv nebo na základě zákonného nároku jednatelky na odměnu za výkon funkce.

C/ ŽALOBNÍ PETIT

VII.

Žalobce z uvedených důvodů odporuje dále uvedeným úkonům dlužníka a navrhuje, aby soud vydal tento

rozsudek:

Právní úkony, na základě kterých společnost Advokátní kancelář Veverka & Marvanová, s.r.o. uhradila žalované ze svých prostředků za převod části obchodního podílu v téže společnosti nejpozději dne 28.11.2008 částku 350.000,- Kč, dne 1.12.2008 částku 500.000,- Kč, dne 9.12.2008 částku 500.000,- Kč, dne 9.12.2008 částku 200.000,- Kč, dne 22.12.2008 částku 500.000,- Kč, dne 31.12.2008 částku 1.000.000,- Kč a nejpozději dne 5.1.2009 částku 200.000,- Kč, jsou vůči majetkové podstatě dlužníka Advokátní kancelář Veverka & Partneři, s.r.o. v likvidaci neúčinné.

Platby z prostředků společnosti Advokátní kancelář Veverka & Marvanová, s.r.o. ve prospěch žalované ze dne 28.11.2008 ve výši 350.000,- Kč, ze dne 1.12.2008 ve výši 500.000,- Kč, ze dne 9.12.2008 ve výši 500.000,- Kč, ze dne 9.12.2008 ve výši 200.000,- Kč, ze dne 22.12.2008 ve výši 500.000,- Kč, ze dne 31.12.2008 ve výši 1.000.000,- Kč a nejpozději ze dne 5.1.2009 ve výši 200.000,- Kč, jsou vůči majetkové podstatě dlužníka Advokátní kancelář Veverka & Partneři, s.r.o. v likvidaci neúčinné.

Žalovaná je povinna zaplatit do majetkové podstaty dlužníka, společnosti Advokátní kancelář Veverka & Partneři, s.r.o. v likvidaci k rukám žalobce částku 3.250.000,- Kč, spolu s úrokem z prodlení

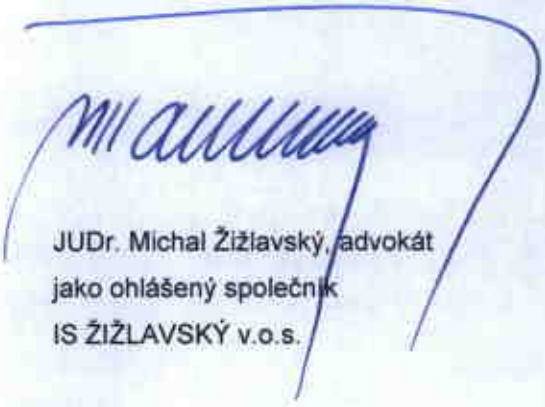
- a) z částky 350.000,- Kč ve výši 10,75 % ročně za dobu od 29. listopadu 2008 do 31. prosince 2008, ve výši 9,25% ročně za dobu od 1. ledna 2009 do 30. června 2009, ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. července 2009 do 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně za dobu od 1. ledna 2010 do 30. června 2010 a za dobu od 1. července 2010 do zaplacení ve výši 7,75 % ročně,
- b) z částky 500.000,- Kč ve výši 10,75 % ročně za dobu od 2. prosince 2008 do 31. prosince 2008, ve výši 9,25% ročně za dobu od 1. ledna 2009 do 30. června 2009, ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. července 2009 do 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně za dobu od 1. ledna 2010 do 30. června 2010 a za dobu od 1. července 2010 do zaplacení ve výši 7,75 % ročně,
- c) z částky 500.000,- Kč ve výši 10,75 % ročně za dobu od 10. prosince 2008 do 31. prosince 2008, ve výši 9,25% ročně za dobu od 1. ledna 2009 do 30. června 2009, ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. července 2009 do 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně za dobu od 1. ledna 2010 do 30. června 2010 a za dobu od 1. července 2010 do zaplacení ve výši 7,75 % ročně,

IS ŽIŽLAVSKÝ v.o.s.

- d) z částky 200.000,-Kč ve výši 10,75 % ročně za dobu od 10. prosince 2008 do 31. prosince 2008, ve výši 9,25% ročně za dobu od 1. ledna 2009 do 30. června 2009, ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. července 2009 do 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně za dobu od 1. ledna 2010 do 30. června 2010 a za dobu od 1. července 2010 do zaplacení ve výši 7,75 % ročně,
- e) z částky 500.000,-Kč ve výši 10,75 % ročně za dobu od 23. prosince 2008 do 31. prosince 2008, ve výši 9,25% ročně za dobu od 1. ledna 2009 do 30. června 2009, ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. července 2009 do 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně za dobu od 1. ledna 2010 do 30. června 2010 a za dobu od 1. července 2010 do zaplacení ve výši 7,75 % ročně,
- f) z částky 1.000.000,-Kč ve výši 9,25% ročně za dobu od 1. ledna 2009 do 30. června 2009, ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. července 2009 do 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně za dobu od 1. ledna 2010 do 30. června 2010 a za dobu od 1. července 2010 do zaplacení ve výši 7,75 % ročně,
- g) z částky 200.000,-Kč ve výši 9,25% ročně za dobu od 6. ledna 2009 do 30. června 2009, ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. července 2009 do 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně za dobu od 1. ledna 2010 do 30. června 2010 a za dobu od 1. července 2010 do zaplacení ve výši 7,75 % ročně,

a nahradit mu náklady řízení ve lhůtě tří dní ode dne právní moci rozhodnutí.

V Praze dne 27. července 2011

JUDr. Michal Žižlavský, advokát
jako ohlášený společník
IS ŽIŽLAVSKÝ v.o.s.

IS ŽIŽLAVSKÝ v.o.s.

Vadnáš u Městského soudu v Praze
sp. zn. A 63830, IČ: 28490738
sídlo Praha 1, Široká 5, PSC 110 00

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]